

Johann Nicolaus Quistorp

Rector Academiæ Rostochiensis Johannes Nicolaus Qvistorpius, D. & P. P. Ad Div. Nicol. Pastor ... Ad Exeqvias ... Dn. Caspari Ellerhusen/ I. U. D. & Causaram Patroni sive Advocati Insignis Abs Moestissima Vidua Hodie Parandas Omnium Ordinum Cives Academicos, ea qva fas est humanitate invitat : [P. P. Sub Sigillo Rectoratus die VII. Decembr. Anno 1703.]

Rostochii: Wepplingius, [1703]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn749383038>

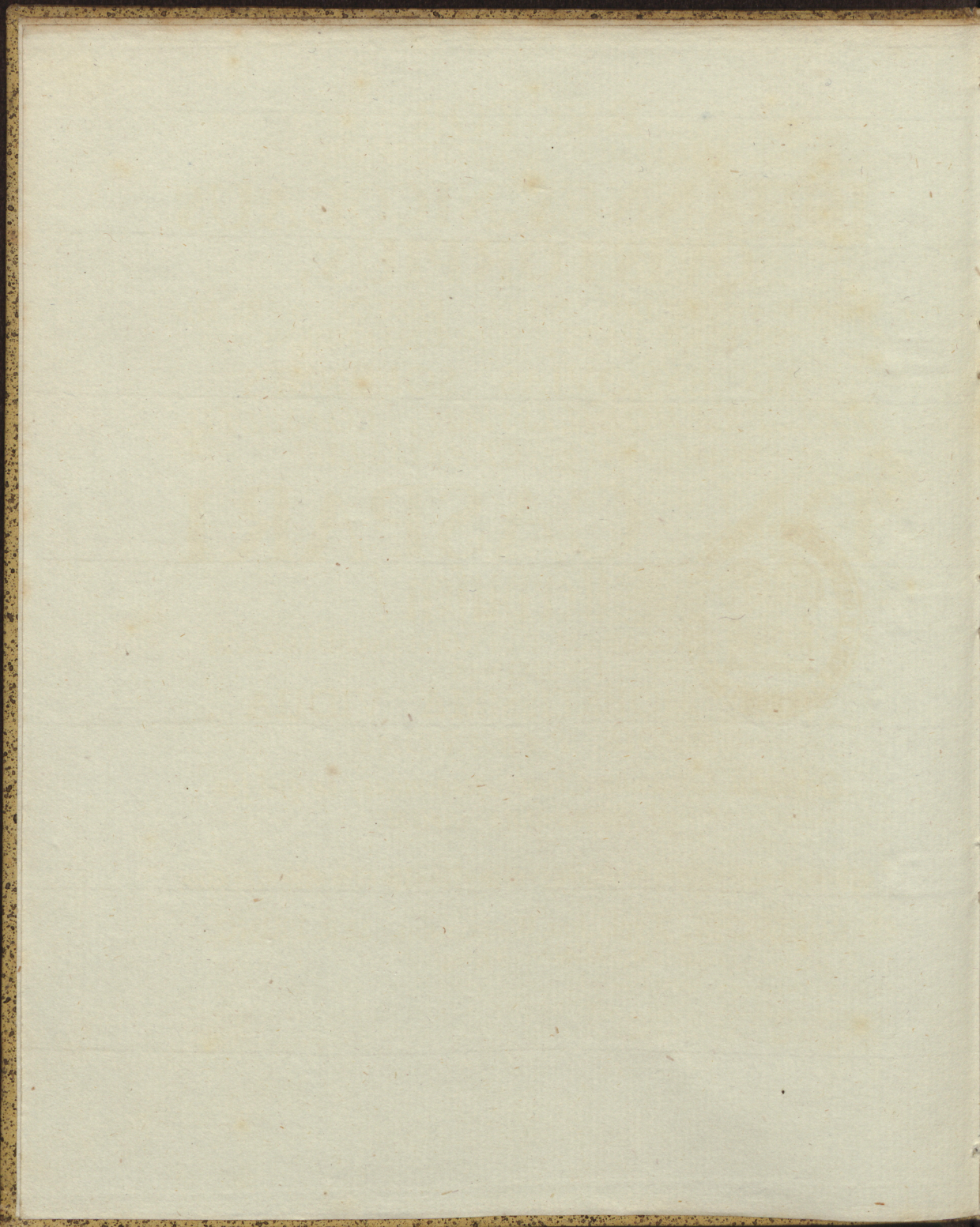
Druck Freier Zugang

Qvistorp, J. N.,
in
C. Ellerhusen.

Rost. 1703.

25

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOHANNES NICOLAUS
QVISTORPIUS,

D. & P. P. AD DIV. NICOL. PASTOR, ac R. MI-
NISTERII PATR: SUPERINTENDENS

AD EXEQVIAS SOLENNES
VIRI PRÆNOBILISSIMI, CONSULTIS-
SIMI, ATq; CLARISSIMI

DN. CASPARI

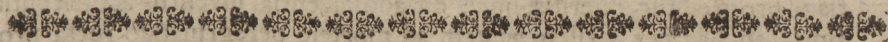
Sellerhusen /

CAUSARAM PATRONI five ADVOCATI
INSIGNIS

MOESTISSIMA VIDUA

HODIE PARANDAS

*Omnium Ordinum Cives Academicos, ea quâ fas
est humanitate invitât.*

ROSTOCHII, Typis JOH. WEPPLINGII, SER. PRINC.
& ACAD. Typogr.

Summa hujus vitæ humanæ miseria & fragilitas est, vitæ hujus curriculum cum fletu Inchoamus, cum sudore continuamus, cum languore absolvimus. Fragilis & instabilis est vita nostra mortalis, quæ instar rapidissimi fluminis, instar amentati jaculi, & sicut sagittæ ex manu potentis; ita ad mortem decurrit, impellitur, excutitur, quotidiana comprobatur experientia. Accedit ad hæc incommoda, incerta, quæ volvimur, rerum conditio. Aut enim ægri vivimus, aut sani. Sanos mille vincula circumveniunt: hunc superciliosæ superbix fastus, alios cretula ambitio, quosdam invidiæ livor, impura Venus multos necitat, & colligat. Ægros difficilia Medicorum jussa constringunt, sub quorum manu, ut *Plato* voluit, miserimum est vivere. In summa, quot sensuum affectionibus, quas Passiones vocamus, homo comprimitur, tot laqueis miserè catenatur. Atque adeo undique nobis angustix sunt, in medio tot laqueorum ingredimur, ut *B. ANTONIUS*, Mundum totum plenum laqueis esse, quondam exclamaverit. De *JACOBO* Patriarcha legimus in *Genesi* Mosaica, quod ab Ægyptio Pharaone interrogatus, quot annos haberet, responderit; Dies peregrinationis vitæ suæ esse centum triginta annorum, parvos & malos. Quibus ille verbis non Pharaonem solum; sed omnes homines docuit, monuitque de tribus præcipue rebus, quæ ad humanam vitam rectè contemplandam faciunt: Nam & peregrinationem vocat, quam nos vitam dicimus, & hujus peregrinationis dies parvos vocat, eosdemque malos; respiciens non præcipue ad locorum mutationes, cum subinde loca mutavit: sed multo potius ad ætates, quas ordine vivendo mutavit, ac peregit. Primò enim haud parum longinqua & laboriosa est peregrinatio, quæ fit nascendo ex obscuris uteri materni latebris in has mundani luminis oras. Infans natus ejulando ad pueritiam progreditur, pueritiæ limes est adolescentia, juvenus adolescentiæ finis, ab hæc per virilem ætatem ad mortem peregrinando recta progressus, atque iter instituitur. Quo in itinere cum variæ nobis diversoria, & hospitia concesserit natura, fixum domicilium, vel ut Nonnullus loquitur, stabile stabilum ne ad horæ quidem punctum ullibi dedit. Quod autem parvi sint dies humanæ vitæ, ad centesimum trigesimum annum ab hoc Patriarcha productæ, nihil mirum. Etenim si ad cæli complexum terra puncti instar obtinet, quam rationem esse putabimus, tot annorum

norum, vel etiam plurium ad id, quod æternitatem dicimus: quamvis ab hac etiam ratione, quid est in hominis vita diu? detur enim supremum tempus, detur ætas Patriarcharum veterum antediluvianorum vel ipsius *Methusala*? An diuturnum quidquam videtur, in quo est aliquod extremum? cum enim id advenerit, tunc illud, quod præterit, effluit, abiit, evasit, erupit, instar aquæ decurrentis, inquam, Ex placito *Anaxagora*, eandem bis nemini descendere, vel unquam licuit, vel denique licebit. Denique hi ipsi dies peregrinationis humanæ, qui parvi sunt mali quoque esse perhibentur. Haud falsò quidem, quid enim boni in eo itinere esse potest, quod flendo suscipitur, querelis & multis morbis peragitur, gemitu denique absolvitur, quod adeo certum est, ut nec ipsa quidem Academia, quæ de omnibus dubitavit, hæc de re dubitare potuerit. *Anselmus Cantuariensis quondam Archi-Episcopus*, vitam hominum cum molendino per diem integrum annonam terente, conferti quemadmodum enim mola frumentaria continuò circum voluta ad eundem semper locum revertitur: sic homo quilibet simul ac vitæ hujus diuculum sibi oboritur, molere i. e. in labore, ægritudine, & contentione vivere incipit, eandemque molestiæ orbitam terere tamdiu cogitur, quoad ingruens mortis crepusculum rotam ac motum sistat, & ad quietem aperiat januam. Exemplum hujus fragilitatis, inconstantia, & ærumnosæ vitæ exhibet nobis vir quondam Nobiliss. Consultissimus atque Amplissimus Dominus CASPARUS ELLERHUSEN, Jur. Utr. Doctor Clarissimus, Casarum Patronus fulgidissimus, qui multo & diuturno morbo correptus superioris Mensis Novembr. die 28. in Domino piè & placide obdormivit. Natus est laudatus hinc *Rosochii* Anno superioris seculi LIX. die 3. Maji intra horam secundam & tertiam marutinam, ac mox Christo Salvatori suo unico oblatus per Sacramentum initiationis, membrum Ecclesiæ Christianæ factus est. Patrem fortitus B. CHRISTIANUM ELLERHUSEN, Ampliss. Senatus *Rosoch.* Chirurgum primarium, & verè talem, in arte sua peritissimum, & experientissimum, Civem & sedecemvirum hujus Civitatis ingenuum, qui & candore, & officio, nec non liberalitate suâ quosque sibi Bonos devinctissimos reddere semper studuit. Matrem Fœmineo decore Conspicuum MARIAM FREYTAGES, quæ, DEO ita volente, piè defuncto nostro in prima juvenili ætate constituto præmaturâ morte surrepta est. Avum Paternum veneratus est Virum, dum viveret, satis conspicuum Dominum CHRISTIANUM ELLERHUSEN, Senatorem antiqui Mecklenburgensium oppidi *Gnöien* Meritissimum. Aviam verò Paternam optimam

nam Matronam MARGARETAM WILKIAM, splendidissimi quondam
MATTHÆI WILKENII, Capitanei Brookenfis in Regio Ducatu Pomeranico
filiam, & Consultissimi jam & Beati CASPARI WILKENII, J. U. D. & in
Regio Tribunali Wismariensi Advocati & Procuratoris ordinarii sororem,
Avum Maternum laudavit B. CHRISTIANUM FREYTAGEN, Chirur-
gum ac Civem Rostochiensem planè eximium. Aviam vero Maternam
Piam Mulierem ELISABETHAM HAHNEN. Ab his optimis Parenti-
bus in lucem editus est pie noster defunctus. Callidus Parens cum Filii
sui ingenium literis aptum cognosceret, consilio, & svasu Eruditiss.
D. WILKENII, Avunculi sui, maturè illum iisdem consecravit, nullis
parcens sumptibus sed omnia, quæ ad studia perficienda! requiri vide-
bantur, copiosissime suppeditavit. Et quidem, cum iudice *Quintili-*
ano, Præceptore Optimo utendum, studiorum initia à perfectissimo
quoque petenda sint, Viris & vera pietate & solidâ eruditione conspicuis
prætereaque plurimum in docendo versatis hunc filium suum primo-
genitum, cum hic, tum alibi bonis literis erudiendum tradidit,
Primum quidem hic Rostochii privatim præcipue Clariss. DN. M.
GEORGIO DICKIO, publicè nempe t. t. Scholæ Oppida-
næ Rectori Dexterrimo M. GEORGIO NIHENKIO, hodie Pastori
ad D. Mariæ & Sp. S. Gravissimo, Affini ac Collegæ nostro conjun-
ctissimo, & M. JOH. ERNEST. HELWIGIO, Con-Rect. ac postea Pastori
& Præposito Neo-Caldensi optime merito, Affini & nostro, & pii de-
functi olim jucundissimo, jam Beato, informandum commendavit.
Postea vero vel singulari ante dicti Præcellentiss. DIEKII ad Con-
Rectoratum Scholæ Wismariensis hinc avocati quondam Præceptoris
sui, vel amore tractus, vel studio alias quoque invisend Scholas adductus
è contentu Optimi sui Parentis Anno 1673. WISMARIAM abiit, ibidemq;
Hospite & Informatore in primis usus est suo DIKIO. Illo autem mox
ad Scholam cœlestem avocato, ad Illustre *Gymnasium Stralsundense*
ablegatus est abs Parente suo provido; ubi informatione B. BUNSOVII
Rectoris, jam & B. M. PETRI FEHREN, Virorum de studiis Scholasticis
optimè meritorum, & Clarissimorum per aliquod temporis spatium
summo cum fructu, usus est. Fundamentis siclingvarum dictis in Scho-
lis probè jactis, svasu Consultissimi & Excellentissimi Dn. D. CASPARI
HABERMANNI, Almæ hujus quondam Professoris celeberrimi in Pa-
triam revocatus, Præcellentiss. t. t. Dno. M. PAULO HENNINGIO, qui
è Pontificiorum Castris ad nos transiens, Philosophiæ studio clarebat, de
hinc vero RECKENIZENSIBUS in Ducatu N. Pastor præfectus, com-
mendatus

mendatus quam maxime est, ut principia philosophica addiceret. Et sic
 studiis Academicis satis præparatus extraneas inviseret Academies. Ad
 Celeberrimam Academiam *Jenensem* Anno 1676. primum missus, ibidemq;
 auspiciis D. HUGELII, & D. HARPRECHTII, nec nonnullorum Can-
 didatorum Juris solida jurisprudentiæ fundamenta ponere cœpit. Et li-
 cet sequente mox Anno 1677. domum revocatus, ut privatissimâ hic
 Excellentiss. D. JACOBI LEMBKENII, t. t. Juris Profess. famigeratiss.
 post Consulis hujus Civitatis eminentiss. Amici nostri desideratissimi in-
 formatione proficeret. Præterlapso tamen anno *Viadrinorum* quoque
Jctorum præcipuè illustris STRYKII opibus jurisprudentiæ studia au-
 cturus, *Frankofurium* se contulit, ibique per annum & Menses aliquot
 moratus, voti compos per D. G. redditus est. Ad Patriam suam Anno
 1679. regressus, cursumq; juris absoluturus, per triennium abs B. Excell.
 Dno. JOHANNE SIBRANDO Antecessore hic Seniore, Collegâ quon-
 dam nostro ætumatissimo, privatissimè in omni juris parte in-
 formatus est, cujus etiam hospitio per dictum tempus usus est.
 Non tamen aliorum in hâc Academia docentium *Jctorum* Scholas
 neglexit; Sed potius se plurimum p. m. illustri Domino
 HENRICO RUDOLPHO REDEKERO, *Jcto* Consumatiss. &
 Sereniss. Ducis Mecklenburgici Consiliario intimo, ut & Consultiss. Dn.
 DN. RADOVIO, t. t. Profess. famigeratiss. *Statuum & Provincialium Syn-
 dico, post. Lib. Imper. Lubecensium Reipubl. Consiliario gravissimo*, non minus
 reliquis Excell. Dn. Professoribus ac Juris-Consultis Almæ hujus debere,
 sæpius ipse, multistestantibus, professus est. Quippe in eorum Collegiis
 tam privatis, quàm publicis opponendo, ac respondendo frequentem for-
 temq; se Athletam præstitit. Speciatim sub Præsidio Excell. DN. SIBRANDII
 ex BRUNNEMANNO tres Exercitationes; item Dissertationem de *Libera-
 tione Fidejuss. ante Solutionem* proprio Marte conscriptam, publico Erudi-
 tionum examini, omnium cum audientium applausu submitit. Et quamvis
 jam tum satis promerita studiorum præmia ab *Ampl.issima Facultate Juridica*
 sibi expetere potuisset, iter tamen prius ad Exteros suscipere voluit. Hinc
 Anno 1682. patriæ suæ denuò ad tempus valedixit, & per *Hamburgum, Cellam,
 Hannoveram* Potentissimorum Principum *Luneburgensium* sedem illu-
 stre, *Casselium* sedem Serenissimorum Landgraviorum *Hassia, Marpur-
 gum, Giesam* Academies illustres, *Frankofurtum ad Moenum, Darmstadi-
 um* Residentiam alteram Cellissimorum Landgravium *Hassia, & Heidel-
 bergam* eundo, *Spiram* pervenit; & viso simul *Philipsburgo, & Wagenfelio*
curium direxit *Argentoratum, Brisacum, Huningam & Basileam*, inde pro-
 gressus

gressus cum Rheno descendente *Manheimum, Wormatiam & Oppenheimum, Moguntiam* devenit. Hinc porro per *Bingam, & Confluentiam, Bonnam, & Coloniam*, aliasq; ad Rhenum Civitates in Hollandiam descendit, ac in hac potentissima sede unita celeberrimas Civitates *Ulerajestum, Amstelodamum, Lugdunum, Hagam* Comitum invisit; quibus visis *Amstelodami* navem conscendens *Hamburgum* ivit, & Hamburgo ad Musarum N. sedem salvus & incolumis rediit. Redux sic factus mox Illustri Jurisconsultorum ordini nomen suum solemniter professus est, summos in utroq; jure honores petens & ab dicta Amplissima Facultate ad Examen primum admissus est, quò feliciter superato; potestas Candidato Juris dignissimo data est, de materia illustri juridica pro consequendis summis in utroque jure honoribus, ac privilegijs Doctoralibus solemniter publice disputandi. Quod & expeditum fuit cum omnium approbatione, ac applausu Ao. 1684: d. 12. Junii: habita disputatione Inaugurali, cujus rubrum, *De Protocolli Collegiorum, eorumq; probatione ac fide* sub Præsidio aliquoties laudati jam *B. Sibrandij*, ac ita titulum J. U. Doctorandi sibi rite promeruit. Cum vero jurisprudentem nomine indignum sciret, qui cum theoria praxin conjungere nescit; proinde post habitam Disputationem Inauguralem, antequam ipsos capesseret honores, eodem anno 1684. de praxi quoque juris addicenda rectè (ut optimè notavit Maximè Venerandus totius universitatis N. Senior *Excellentiss. DN. A. D. HABICHHORSTIUS* in suo Rostochio literato elegantissime exarato ad nomen nostri pie defuncti p. 294.) sollicitus, *Anclamam* in Pomeraniam excurrit, ibique apud Syndicum, & Consulem ejus Civitatis Virum Prænobilissimum, & Consultissimum *DN. HENRICUM HASSERTUM, J. U. L. Caesarum Patronum* celeberrimum, & ingenuum, Amicum nostrum singulariter colendum, aliquamdiu commoratus est, ac ejusdem ductu praxin cum theoria feliciter conjungere cœpit, & subsequenter temporibus eleganter continuavit. Inde & Anno 1685. in Patriam redeuntem pie defunctum nostrum, postquam cursum studiorum suorum tam strenuè & graviter, uti ex superioribus patet, per fecisset, uno eodemq; ejusdem annidie, nimirum *V. Novembrii*, gemina, Deo ita disponente, & procurante optimo suo Parente, excipiebat felicitas; una quidem, ut in solennissimo Promotionis actu, quem ipse solus in Templo D. Mariæ sacro adornari curaverat, Promotore & Decano spectatiss. *DN. JOH. SIBRANDIO*, & Pro-Cancellario Illustri Excellent. *DN. JOHANNES FESTINGIO*, olim & hic Professore Juris celeberrimo, ac Consiliario Ducali fulgidissimo, Tiaram Doctoralem, tanquam præmium studiorum suorum reportaret. Altera vero ut ipsi Pientissima & Nobilissima

bilissima, omnibusq; virtutibus, quæ sexum foemineum ornant, maxime
 conspicua Fœmina, Domina ANNA Sandhagens/ Viri quondam maxime
 Venerandi ac Clarissimi DN. REMBERTI Sandhagens ad Div. Nicolai
 Pastoris meritissimi, & Directoris Rev. Ministerii gravissimi, specialis
 olim in officio S. Collegæ N. colendissimi, ut & optimæ Marronæ DORO-
 THEÆ Alwarts/ B. Viri spectabilis JACOBI Alwarts/ Civis Rostochiensis
 primarii filia æmula, Amica nostra certissima, quæ vidua tunc erat Viri Pl.
 Reverendi atq; Præcellentiss. DN. JOHAN. GEORGII BINDRIMII, S. S.
 Theol. Professi. industris (cui Ao. 1673, d. 8. Octobr. nupterat) jucundissima
 Thori socia adduceretur. Verum ut omnis felicitas hujus mundi admodum
 fragilis, vana, & fluxa est; sic quoque (testante ipso curriculo vitæ abs vi-
 dua hodie mœstissima nobis exhibito) in terrenis felicitatibus Beatus
 noster fermè nihil habuit felicitatis, præter id, quod vel ipsâ sibi magno
 studio acquisita eruditione, vel ex facultatibus ipsi divinitus clementer
 & abunde concessis, vel ex ipso suavissimo quamvis prole vacuo conju-
 gio, & dulcissima maxime piâque conjugè, quæ illibato & non defatiga-
 to amore, ac omni officiorum genere prolecuta semper est ægrotantem
 maritum suum, ipse caperet. Etenim perpetuo ferè ex illo tempore, quò
 dulce matrimonium inivit, cum adversa valetudine conflictatus est, &
 pedibus quidem maximè laborans, multis annis templum Domini visere
 ac publicis Cœtibus sacris (quod certè pie defuncto non parum auxit
 dolorem) interesse non potuit; devotioni tamen privatæ summa cum fidu-
 cia in Salvatorem suum unicum quam maxime vacavit. Et cum propter
 adversam valetudinem officia publica subire non potuit, nihilominus
 tamen admodum laudabili & Reipubl. maximè salutari Advocati I Cau-
 sarum Patroni officio operam dedit adprimè fidelem; quod Clie-
 tes sui & post fata Beati nostri deprædicant grato animo. Corporis
 autem infirmitas in dies singulos crescens, Beatum nostrum tandem plane
 consumpsit: Sed hac de re non incommodum erit Excellentissimum
 & Experientissimum DN. JOHANNEM ERNEST. SCHAPERUM,
 Medicum acutissimum, & in hac Academia Professore Ducal. Celeberr-
 rimum, Collegam ac Fautorem nostrum amicissimum audire, proferen-
 tem, signantemq; sententiam, sic igitur ille: *Ad morbum Beati nostri*
quod accinet, non recensebo quàm longâ annorum serie jam arthriticis, jam
nephriticis doloribus, jam asihmate affectus fuerit, quibus agram egre vi-
tam, ut hinc ipsi vita non nisi morbus fuerit; sed tantum dicam de ultimo,
quo succubuit Vir optimus, morbo. Erat hæc inflammatio intestini recti,
cum febre acutâ ardente, sui stranguria insignis, sitis clamosa, anxietates,
præter

*præcordiorum, & asthma convulsivum iungebantur, stupenda insuper atque
 sæpius recurrens diarrhœa egrum in deteriorem semper dejiciebat flatum
 viribus quæ eum adeo exuebant, ut exquisitissima quoque remedia ipsi exhibitæ
 & applicatæ morbi atq; symptomatum atrocitæ illuderet. Quo tandem fa-
 ctum, ut eger hicce noster viribus exusus molestissimam suam vitam placidam,
 quam sæpè sibi juxta Dei voluntatem volebat, commutaret morte. Ardore
 E. incredibili desiderabat solvi per Analysin beatam, & pro mortali
 miserimæ vitæ conditione, immortalitatem consequi, anhelavit quam ma-
 ximè. Voti hujus compos factus est die 28. Mensis præterlapse Novembr.
 Ubi Epulo prius sacro instructus, rebusq; domesticis benè ordinatis,
 non secus ac Conviva satur à mensa se subducens, aut viator, qui mole-
 stias itineris varias, gravesq; exhaustit, se quietus sine strepitu compo-
 suit, & in piis suspiriis, indefinentibusq; precibus, indormienti similis
 animam in manus Creatoris, à quo eam acceperat, sæpius ingemiscens:
 Herr Jesu nimn meine Seele in deine Hände / und laß mich dir be-
 fohlen seyn / resignavit, cum in hâc ærumnosa vitâ transegit annos
 XLIV. cum mensibus VII. Et sic B. nost. D. CASPARUS Ehrhujen / ex
 terrena in Cœlestem, ex usuraria in hæreditariam patriam translatus est,
 ex inscitia ad sapientiam, ex scholâ crucis in scholam lucis, ex lachryma-
 rum valle ad lætitiæ collem, ex hujus seculi contagio ad alterius pu-
 ritatem, ex maris syrtibus in portum, ex naufragio ad salutem, ex agone
 ad brabeum, ex mœrore ad gaudium, ex languore ad sanitatem, ex cala-
 mitate ad beatitudinem, ex mortalium consortio ad sanctorum Angelo-
 rum commercium, ex morte ad vitam transcriptus, traductus evehctus
 est, ex alto despiciens terrena hæc. Cum autem felicem hanc pie defun-
 ctus noster consecutus sit permutationem, & exuviæ terræ omnium
 matri hodie hora prima sint reddendæ, majorem in modum rogamus
 omnes Academiæ nostræ Cives, suis titulis & honoribus conspicuos, ut
 tum ipsius defuncti, qui nostri ordinis fuit, tum *Optimæ & pienssimæ
 viduæ* causa, funeris deductioni frequentes interesse, & hanc benevolen-
 tiam mœstissimæ viduæ, ac aliis propinquis præstare non graventur;
 quod omnes & singuli quondam ab aliis nobis præstari
 opus habebimus.*

P. P. Sub Sigillo RECTORATUS die VII. Decembr.
 Anno 1703.
 Conventus factus in Æde Jacobæa.

